

Een poging om opbranden bij voorgangers te begrijpen en waarom ze de bediening verlaten

Deze woorden – opbranding bij voorgangers, voorgangers die de bediening verlaten, zelfs voorgangerswerkloosheid – zijn emotioneel beladen woorden voor mij. Na meer dan 30 jaar als voorganger te hebben gediend, heb ik het opbranden als voorganger ervaren.

Ik wenste een beter idee te hebben over het zien van de positieve kanten van enkele negatieve gebeurtenissen die plaatsvonden in mijn bedieningscarrière. Zie [Church Pastors Article](#).

Het begrijpen van het opbranden van voorgangers en waarom voorgangers de bediening verlaten kan leiden tot een hele nieuwe benadering van voorgangerswerkloosheid, de voorganger op zoek naar kerkbedieningsposities.

Tijdens het vergaren van informatie voor een boek dat ik aan het schrijven ben over “De Positieve kanten van pastoraal opbranden” of “De bediening uitbreiden, zonder de bediening te verlaten” heb ik een “Hoe” boek over zelfpublicatie ontdekt wat ik van harte aanbeveel - [Instant eBook Writing Kit](#). Ik ben geïntrigeerd door de studie van pastoraal opbranden vanuit Australië die ik onlangs ontdekte, getiteld “Waarom voorgangers de parochies verlaten”, een artikel van de hand van Rowland Croucher, een poging om te begrijpen waarom voorgangers hun bediening verlaten.

Voorgangers die de bediening verlaten - "Is het nog steeds leuk?" Voor de meerderheid van hen die niet langer in de bediening staan, of het nu door keuze of door voortijdige beëindiging van hun bediening, is het antwoord “nee”.

Vermoeiende Vreugdeloze Bediening - Een ex-voorganger die zijn denominatie negen jaar gediend had, zei: “Ik was het zat om een vreugdeloze bediening te hebben.”

Pastoraal werk, begonnen met hoge idealen en verwachtingen, was een bron geworden van stress, die zorgde voor verlaagd zelfvertrouwen en een mate van krachteloosheid voor meer dan de helft van 243 ex-voorgangers die de vragenlijst invulden.

En toch konden velen zich identificeren met de persoon die zei : "Maar mijn 'roepingsgevoel' bleef. Ik voelde mij schuldig dat ik mijn roeping niet kon vervullen."

Carièrerverandering voor Voorgangers - Ongeveer 20% van de ex-voorgangers in gemeentes stapten over naar een andere carrier (binnen hun denominatie, een organisatie betrokken bij de kerk of een wereldlijke baan).

Een kwart van hen deed dat zonder pijn, conflict, verlies aan gezondheid of pure verveling als onderliggende motivatie. Een enkeling kon zeggen: "Ik heb genoten van 15 jaar werk in de gemeente en voelde dat de tijd rijp was voor een nieuwe uitdaging", of zagen het bewegen in een ander gebied van bediening als een logische stap vanwege de gaven en ervaring die zij bezaten.

Geestelijke consequenties van pastoraal opbranden - Vele anderen zouden met iets komen aandragen als: "Ik was opgebrand. God gaf mij een uitweg – ik was het zat om onproductieve veldslagen te vechten met de weinigen."

Slechts een derde deel van hen die reageerden op de vragenlijsten zijn momenteel betrokken in Christelijke fulltime werk. Inderdaad, 7% van de ex-voorgangers bezoeken geen diensten meer op zondag en een 33% gebruiken niet langer op geen enkele wijze hun bedieningsgaven in de plaatselijke gemeente. Dit ligt niet altijd aan de ex-voorganger.

Een ex-voorganger die wegging vanwege gezondheidsredenen op middelbare leeftijd, zei: "Weg te gaan uit kernbetrokkenheid om aan de zijlijn dienst te doen is een enorme stap. Dat je zelfs niet in staat bent om deel te hebben aan de buitenste gemeenschapscirkel kan een pijnlijke ervaring zijn."

OORZAKEN VAN VOORGANGERS DIE DE BEDIENING VERLATEN - Dus wat is de oorzaak dat een voorganger zijn plaats verlaat die hij een aantal jaren daarvoor met enthousiasme innam in antwoord op de roepstem van God?

Voorgangers en kerkconflicten - De belangrijkste reden (dit geldt ongeveer voor de helft van de gevallen) is een conflict. Dit conflict kan zijn met:

1. Locale lekenleiders

2. Collega's in de gemeente
3. Leden van de gemeenschap
4. Denominale leiders

Conflicten met lokale kerkleiders (leken en andere voorgangers) wordt als één van de meest belangrijke factoren genoemd in het nemen van het besluit om weg te gaan. Dit geldt voor een kwart van de ondervraagden. Moeizame relaties met denominale leiders betreft ongeveer 20%.

Eén ex-voorganger voelde een gebrek aan steun als belangrijkste reden om de "locale kerkpolitiek" te verlaten: "Mij werd niet toegestaan om beslissingen ter discussie te stellen die door de gemeente waren genomen."

Iemand anders die conflicten met collega's had ervaren, zei: "Ik werd mij er steeds meer van bewust dat ik nood had aan verandering om energie, enthousiasme en visie terug te krijgen."

Gebrek aan steun/bemoediging voor voorgangers - Dat de helft van de onderzochte ex-voorgangers een gebrek aan steun/bemoediging hebben gevoeld in het pastoraat, leidt tot het stellen van serieuze vragen t.a.v. de kwaliteit van gemeenschap in onze kerken.

De ex-voorganger wordt vaak achtergelaten met intense gevoelens van falen, boosheid, een gevoel van verraad (niet alleen door anderen, maar ook door God), wrok en schuld. Dit kan vele jaren vergen van de voorganger, zijn vrouw en tiener- of volwassen kinderen om te komen tot het punt van genezing.

De voorgangervrouw/ Gezinsaangelegenheden -

Vrouw/gezinsaangelegenheden zijn vaak van belang in het nemen van de beslissing om het pastoraat te verlaten.

1. 13,5% van de ondervraagden vermelden specifiek problemen de huwelijksrelatie
2. 10% van de vrouwen had problemen met het accepteren van de levensstijl
3. 16% noemt gezinsproblemen

De analyse van factoren die bepalen waarom een voorganger zijn gemeentebediening verlaat, heeft een vaststaande clustering aangetoond rond vragen betreffende de vrouw, het gezin, huisvesting, financiën en mobili-

teit.

Als deze factoren tezamen in overweging worden genomen, is het belang van de persoonlijke relaties van de voorganger van belang voor een derde deel van hen die besluiten de bediening te verlaten.

Een regelmatig weerkerende reactie in de vragenlijsten is de gevoelde nood "meer tijd te spenderen met vrouw en gezin". Overspel van de kant van de voorganger is DE reden voor enkele van onze ondervraagden. Jammer genoeg komt dit vaak voor als de pastorale bediening effectief in de lift zit.

Een gevoelige ex-voorganger voor wie overspel en het daarop volgend kapot gaan van zijn huwelijk het belangrijkste was, zei: "De onbekwaamheid van de kerk om met mijn situatie om te gaan, het afsluiten voor uitdrukking/erkenning van zaken die gerelateerd zijn aan seksualiteit en een gebrek aan mogelijkheden voor steun/onderzoek of meedenken om mij te helpen was opmerkelijk."

De kerk kan het nodig hebben om betere manieren te ontwikkelen om op zorgzame wijze te reageren in deze situaties.

Het belang van zaken op het gebied van vrouw/gezin/seksualiteit lijken te verschillen binnen denominaties, en kunnen geaccentueerd worden door conflicten binnen de gemeente. Er moet meer werk verricht worden op deze gebieden om een beter begrip te verkrijgen van de relaties tussen deze zaken.

De voorganger die vat krijgt op "Zelf" en Gezondheid

Deze twee zaken komen steeds aan de oppervlakte als belangrijke redenen in het nemen van de beslissing om de gemeente te verlaten. "Zelf", inclusief een verlies aan zelfvertrouwen, de onbekwaamheid om door te gaan met het hoofd boven water te houden, een gewaarwording van zwakheden, vormen de meest opgegeven redenen om op te stappen.

Gezondheidsfactoren (vaak geassocieerd met stress/opbranden) is de derde reden die wordt gegeven (na zelf en conflicten met locale kerkleiders). Het is bijzonder verkeerd om te veronderstellen dat een derde deel van de voorgangers die zelf als factor erkennen in het nemen van hun beslissing, ongeschikt waren voor pastoraal werk (er zijn enkelen voor wie dit geldt).

Vele ex-voorgangers (ongeveer 40%) hebben een goede zelfkennis, en hebben geleerd van hun ervaringen. Eén ex-voorganger zei: "Enkele van mijn interpersoonlijke vaardigheden verdiende aandacht.", en velen hebben raadgeving gezocht om zichzelf onder de loep te nemen.

Vaak is het conflict of het gebrek aan aanmoediging die ervaren wordt in het pastoraat, die zich vermengd met het zelf, de gezondheid en huwelijks/gezinsangelegenheden. De ervaring van velen is, dat, als conflict onverminderd aanhoudt, er gebrek aan zelfvertrouwen optreedt.

De stress begint de gezondheid en relaties van de voorganger aan te tasten. Deze combinatie resulteert in het besluit dat de pastorale bediening niet langer verdedigbaar is. Voor sommigen leidt deze beslissing ertoe een "time out" te nemen om tot rust te komen en/of voor verdere studie. Slechts 4% van de ondervraagden zijn daarna teruggekeerd in het pastoraat.

WAAR NAARTOE VANAF HIER?

De analyse van teruggezonden vragenlijsten gaat voort. Maar er is een noodzaak voor een meer uitgebreid onderzoek. Hoewel er hints zijn t.a.v. verschillende factoren die optreden dwars door de denominaties, is het onderzoek op dit moment te gering van omvang (behalve onder Baptisten en waarschijnlijk Anglicanen).

(Omdat dit artikel niet gedateerd is, ben ik er niet zeker van of dit verzoek nog steeds geldt. PLS) Ds. Croucher heeft dit verzoek: "Als je een ex-voorganger bent van een gemeente (of je nu in een andere bediening tewerkgesteld bent of in wereldlijk werk) wordt jouw hulp in het invullen van een vragenlijst bijzonder op prijs gesteld. Als je in staat bent om te helpen, neem dan alsjeblieft contact op met:

Rev. Dr. Rowland Croucher 7 Bangor Court, Heathmont, Victoria, Australia 3135

© John Mark Ministries. Artikelen mogen gereproduceerd worden via elk medium, zonder voorafgaande toestemming (mits ze niet veranderd zijn en de originele auteur/copyright informatieve vermelden – en misschien een verwijzing naar deze website :-)!)